

Η απόπειρα δολοφονίας κατά της βασίλισσας Αμαλίας

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Το 1861 η λαϊκή αντίδραση κατά της βασιλείας είχε φουντώσει για τα καλά. Ο Όθωνας κατηγορείτο για παραβίαση του Συντάγματος και δεσποτισμό. Η κατάσταση οξύνθηκε ακόμη περισσότερο στις αρχές Μαΐου, όταν οι αρχές αποκάλυψαν συνωμοσία κατά του Θρόνου και προέβησαν σε συλλήψεις ηγετικών στελεχών της αντιπολίτευσης. Ο Όθωνας τον επόμενο μήνα αναχώρησε για ένα μακρύ ταξίδι στο Μόναχο και καθήκοντα αντιβασιλέα εκτελούσε η βασίλισσα Αμαλία.

Αργά το βράδυ της 6ης Σεπτεμβρίου η Αθήνα αναστατώθηκε από την είδηση της απόπειρας δολοφονίας κατά της βασίλισσας Αμαλίας. Δράστης ο δεκαοκτάχρονος φοιτητής της Νομικής Αριστείδης Δόσιος, γόνος επιφανούς οικογένειας των Αθηνών. Ο πατέρας του Κωνσταντίνος ήταν ανώτερος δημόσιος υπάλληλος και μετά την έξωση του Όθωνα αναμίχθηκε στην πολιτική, διατελέσας βουλευτής και υπουργός. Η μητέρα του Αικατερίνη ήταν κόρη του κορυφαίου πολιτικού

Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου και από τις πιο μορφωμένες Ελληνίδες της εποχής.

Ο νεαρός φοιτητής ξεκίνησε οπλισμένος από τα Εξάρχεια και συνάντησε την πομπή της βασίλισσας, που είχε βγει για τον βραδινό της περίπατο, γύρω στις 9 το βράδυ, κοντά στην Πλατεία Συντάγματος. Χωρίς δισταγμό πυροβόλησε εναντίον της, αλλά αστόχησε. Συνελήφθη πάραυτα και οδηγήθηκε ενώπιον του Υπουργικού Συμβουλίου, που εκείνη την ώρα βρισκόταν σε συνεδρίαση. Με θάρρος και υπερηφάνεια μπροστά στον έκπληκτο πρωθυπουργό Αθανάσιο Μιαούλη και τους υπουργούς του, ομολόγησε την πράξη του, χωρίς να κατονομάσει κανέναν ως συνεργό του. Τους είπε ορθά κοφτά ότι ήθελε να απαλλάξει τη χώρα από την τυραννία.

Ο νεαρός δράστης ρίχτηκε στα μεσαιωνικά υπόγεια της Χωροφυλακής, όπου υπεβλήθη σε φρικτά βασανιστήρια για να αποκαλύψει τους συνεργούς του. Το μαρτύριο της αϋπνίας και τα κτυπήματα στο κεφάλι δεν τον λύγισαν. Εκείνη την περίοδο είχε ανοίξει βεντέτα μεταξύ φοιτητών και αστυνομίας, λόγω των προηγηθέντων «Σκιαδικών». Οι αττικάρχες Βρατσάνος και Δημητριάδης έλεγαν, μεταξύ άλλων, στους συλλαμβανόμενους φοιτητές: «Τας βδελυράς κατά της βασιλίσσης συκοφαντίας, τας αναξίας όλως εις ακαδημαϊκούς πολίτας και μόλις αρμοζούσας εις τους εσχάτους μαχαιροβγάλτας διαβόητους τραμπούκους του Ψειρίου, οίτινες έχουσι τουλάχιστον αίσθημα φιλοπατρίας επάνω των, γινώσκομεν».

Μαρτυρίες που δόθηκαν στη Χωροφυλακή ανέφεραν ότι η δολοφονική απόπειρα κατά της Αμαλίας δεν ήταν έργο μόνο ενός ανδρός, αλλά εξυφάνθηκε στα γραφεία εφημερίδας «Το Μέλλον της Πατρίδας», που ήταν το κέντρο της αντιοθωνικής αντιπολίτευσης, με συνεργάτες τους αδελφούς Δεληγεώργη, τον Οδυσσέα Ιάλεμο και τον Αντώνιο Βαλέττα. Ο νεαρός Δόσιος δικάστηκε και καταδικάστηκε σε θάνατο. Η ποινή του, όμως, δεν εκτελέστηκε, έπειτα από προσωπική επέμβαση της Αμαλίας. Του απονεμήθηκε χάρη και η θανατική ποινή μετατράπηκε σε ισόβια δεσμά.

Η δολοφονική απόπειρα κατά της βασίλισσας σίγασε προς στιγμήν το αντιδυναστικό μένος του λαού. Ακολούθησαν δοξολογίες και έρανοι για την ανέγερση του ναού του Αγίου Σώζοντος (ο σημερινός Άγιος Σώστης στη λεωφόρο Συγγρού). Η κατάσταση ηλεκτρίστηκε και πάλι, όταν αποκαλύφθηκε συνωμοσία αξιωματικών του στρατού για την απόδραση του Δόσιου από τις φυλακές. Ο νεαρός φοιτητής περνούσε δύσκολες ώρες, καθώς τα βασανιστήρια συνεχίζονταν για την αποκάλυψη των πιθανών συνενόχων του.

Η λύτρωση για τον Αριστείδη Δόσιο ήλθε μετά την έξωση του Όθωνα (1862), όταν του χορηγήθηκε αμνηστία και απολύθηκε από τη φυλακή. Μετέβη στο Μόναχο και

στην Ιταλία, όπου περάτωσε τις σπουδές του και στη συνέχεια επιδόθηκε σε μελέτες οικονομολογικού περιεχομένου, ενώ διετέλεσε διευθυντής της ναυτιλιακής τράπεζας «Ο Αρχάγγελος». Πέθανε το 1881 σε ηλικία μόλις 37 ετών, εξαιτίας των βασανιστηρίων που υπέστη στη φυλακή και αφού προηγουμένως πέρασε ένα διάστημα σε φρενοκομείο.